

чтеніе-то трѣбва да ся произноси какъ въ разгово-
вора. Нейно-то произношеніе не зависи ни отъ уда-
реніе, ни отъ послѣдующій мяккый или твѣрдый
слогъ, и ако ся произноси какъ *e*, тя си остая съ
това произношеніе лъ всичкы-ты премѣны на слово-то.
Такывы слова сж тызи: *ягне, яйце, яремъ, ярина,*
яза, языкъ, ячемыкъ, глѣдамъ, десять, девять,
пять, чядо, память, чястъ, тягота, зять, клятва,
мѣсяць, мясо, челядь, прядж, чясть (участь, счя-
стіе), *чяститъ* (счястливъ), *говядо шяга* *) произ-
носятся *егне ейце. . . глѣдамъ, чедо* и проч.

Всичкы-ты други буквы ся произносятся на Бъл-
гарскы както ся пишѣтъ. Едни само *ж, ѝ* и *ь* много
страдаѣтъ отъ сегашни-ты наши писци, затова
трѣбва да кажѣмъ чтогодѣ нимъ въ оправданіе. Нѣкои
отдавать исключительно право на *ж*, а останжлы-ты
ѝ и *ь* изгонявать изъ число-то на гласны-ты буквы;
другы присвоявать това право само на *ъ*; а третій
замѣнявать *ѝ* и *ь* съ *o* и *e*, и пишѣтъ *ж* въ не много
мѣста. Всичко това несъгласіе, мыслѣмъ, происходи
оттова, че тии Гг. не обрѣщатъ вниманіе на произ-
ношеніе-то на тия буквы. Тия имѣтъ две различны
произношенія, които не могатъ да замѣнятъ едно
друго; слѣдователно и въ писмо-то тѣ не могатъ да
ся замѣнявать една съ другѣ произвольно. Това раз-
личіе быва ясно кога сравнимъ произношеніе-то на

*) Слово *шяга* мнозина мыслятъ да е Турско, но Ф. Микло-
шичъ го има въ словаря си и толкува съ *Εὐτραπέλια, scurrilitas*
(Lexicon linguae slavenicae veteris dialecti, въ Вѣнѣ 1850 г.)